

bringes for anden administrativ myndighed. Kommunen kan bestemme, at selvejende daginstitutioner efter § 9 og puljeordninger efter § 11 ikke er omfattet af 1. pkt.

Stk. 2. Anvisning af pladser sker efter anciennitet.

Stk. 3. Anvisning efter anciennitet kan dog fraviges, hvis et barn af sociale eller pædagogiske grunde har et særligt behov for en plads i et dagtilbud.

Stk. 4. I andre særlige tilfælde, hvor der er et akut behov for en plads i et dagtilbud, vil anvisning efter anciennitet kunne fraviges i begrænset omfang.

Stk. 5. Kommunen kan hverken permanent eller midlertidigt opsiges et barn af et dagtilbud, fordi en eller begge forældre bliver ledige.«

Af Socialministeriets vejledning nr. 53 af 6. marts 1998 fremgår følgende under beskrivelse af undtagelsesbestemmelsen i § 12, stk. 3:

»For det første kan anciennitetsprincippet fraviges, hvis et barn af sociale eller pædagogiske grunde har et særligt behov for en plads i et dagtilbud, jf. § 12, stk. 3. Anvendelse af denne undtagelsesbestemmelse forudsætter en selvstændig og konkret vurdering af og begrundelse for barnets særlige behov for at komme i dagtilbud.

Der vil f. eks. kunne være tale om særlige sociale og pædagogiske behov, der kan begrunde overspringelse på en venteliste,

- hvis barnet er henvist fra anden myndighed eller fra speciallæge,

- ...

- ...

- hvis tosprogede børn af hensyn til deres muligheder for at blive integrerede i et dagtilbud har behov for plads i et tilbud, hvor der er afsat særlige ressourcer (talepædagoger, tosprogede pædagoger e.l.)

- ...«

Kommunen har derfor ikke mulighed for generelt at beslutte, at flygtningebørn får plads frem for danske børn, men kommunen kan af sociale eller pædagogiske grunde ud fra en konkret vurdering og begrundelse i det enkelte tilfælde træffe beslutning om, at et barn – der altså også kan være et flygtningebarn – tildeles en plads tidligere end dets placering på ventelisten tilsiger.«

Jeg kan i øvrigt oplyse, at det almindelige tilsyn med kommunerne varetages af de tilsynsråd, der er nedsat for hvert amt, jf. § 47, stk. 2, i den kommunale styrelseslov. Det er således Til-

synsrådet for Vestsjællands Amt, der varetager tilsynet med Skælskør Kommune.

Jeg har på baggrund af de foreliggende oplysninger om reglerne i lov om social service ikke fundet grundlag for at henlede tilsynsrådets opmærksomhed på sagen.

Spm. nr. S 1638

Til trafikministeren (24/2 2000) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Hvad er det for en afgift (gebyr) og hvilket formål tjener det opkrævede nummerpladegebyr hos forsikringsselskaberne på omkring 7 kr., der opkræves ved forsikringskundernes skift til nyt køretøj, som efter det oplyste skal direkte i statskassen, er de indkomne penge øremærkede, og i så fald til hvilket formål, eller er det en afgift uden formål, der udelukkende er i fortsat kraft, fordi den tilfører statskassen penge, og hvorfor skal forsikringsselskaberne involveres i et sådant gebyr, når det ikke er selskaberne, der udleverer nummerplader?«

Begrundelse

I forbindelse med vognskift opkræves der hos forsikringsselskaberne en afgift på 7 kr., kaldet »Nummerpladegebyr«. Gebyret skulle være et gebyr, som sendes direkte til staten og være indført for en del år siden.

Svar (3/3 2000)

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Indledningsvis kan jeg oplyse, at der ikke i færdselsloven er fastsat en afgift eller et gebyr for nummerplader hos forsikringsselskaberne på omkring 7 kr., der opkræves af forsikringskunderne ved skift til nyt køretøj.

Derimod er der i færdselslovens § 107, stk. 3, fastsat bestemmelse om, at der ved registrering m.v. af forsikringsbevis for et motorkøretøj betales 7 kr. af vedkommende forsikringsselskab.

Bestemmelsen blev indført ved lov nr. 386 af 20. maj 1992 om ændring af visse love inden for Justitsministeriets område (Betalingsbestemmelser).